

**Anna Bitner-Wróblewska, Jerzy
Brzozowski, Małgorzata
Karczewska, Maciej
Karczewski, Jerzy Siemiaszko**

**Paprotki Kolonia, st. 1, gm. Miłki,
woj. suwalskie, AZP 21-73/2**

Informator Archeologiczny : badania 25, 73-74

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

srebrną klamerkę esowatą typu B i złoty wisiołek kulisty oraz 2 srebrne bransolety zmijowate. Przy metalach zachowały się fragm. tkanin wełnianych, natomiast przy igle na czaszce resztki tkanin i włosów.

Kurhan nr 33 krył 2 pochówki szkieletowe z fazy B₂/C₁. Z grobu usytuowanego w centrum (nr 1) pochodzą m.in. zapinki z brązu: AV 124 oraz AV 96 z resztkami srebrnych złożonych folii i srebrna klamerka esowata typu B, natomiast z grobu nr 2, usytuowanego na południowo-zachodnim skraju kurhanu, m.in. kolca z 69 paciorków bursztynowych i szklanych, w tym 2 ze złotą wkładką. Pod warstwą humusu pierwotnego kurhanu odkryto ponadto starsze od cmentarzyska kultury wielbarskiej 2 prostokątne paleniska, z których jedno naruszone było przez wkop grobu nr 2.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

Oblin, st. 5
gm. Maciejowice, woj. siedleckie
AZP 68-71/—

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Katarzyna Czarnecka przy współudziale mgr. Z. Nowakowskiego. Finansowane przez Wydział Spraw Społecznych Urzędu Wojewódzkiego w Siedlcach. Szósty sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i z okresu wpływów rzymskich.

Przebadano 650 m², odkrywając 61 grobów ciałopalnych, w tym 35 popielnicowych i 26 jamowych.

Najwcześniejszym datowanym znaleziskiem jest zapinka żelazna odmiany B, zapinka mi-sieczkowata i żelazna, klamra okrągła z guzkiem wysuniętym na trzpieniu. Z fazy A₃ pochodzą zapinki odmiany M, a z fazy B₁ br. zapinka A 53 i żelazna trąbkowata odmiany 1 wg T. Liany. Najliczniej reprezentowana jest faza B₂, z której pochodzą zapinki oczkowe serii pruskiej, sprzączki półkoliste i z rozwidlonym kolcem, a z broni — groty i umba typu 7a i 7b oraz groty strzał i grot z trzema zadziórami, analogiczny do znalezionej w 1987 r. Znaleziono również fragm. okuć azurowych pochwy miecza.

Najpóźniej datowane są 2 zapinki brązowe pochodne od silnie profilowanych. Najciekawszym znaleziskiem jest brązowa zapinka zdobiona emalią, importowana zapewne z Galii lub Nadrenii, typ I.32 wg Exnera.

W sezonie 1991 prowadzono prace w części cmentarzyska położonej wyżej i bardziej narażonej na zniszczenie podczas orki. Duża liczba grobów zachowana jest tylko w postaci spągu jamy.

Założono 2 wykopy sondażowe na sąsiednim polu w odległości 15 i 45 m od północnej krawędzi tegorocznych wykopów. Oba sondaże dł. 12 m nie wykazały śladów kulturowych, co pozwala na sugestię odnośnie do przypuszczalnego skraju cmentarzyska.

Oslonki, st. 1, gm. Osiećciny, woj. wrocławskie patrz neolit

Paprotki Kolonia, st. 1
gm. Miłki, woj. suwalskie
AZP 21-73/2

Muzeum Okręgowe w Suwałkach
Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadzili mgr mgr Anna Bitner-Wróblewska, Jerzy Brzozowski oraz Małgorzata Karczewska i Maciej Karczewski, przy współpracy mgr. Jerzego Siemaszki. Finansowane przez Konserwatora

Zabytków Archeologicznych w Suwałkach. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko kultury bogaczewskiej z okresu wpływów rzymskich
i okresu wędrówek ludów.

Stanowisko zostało odkryte w 1983 r. w trakcie penetracji powierzchniowych wokół torfowiska Nietlice prowadzonych przez IHKM PAN i PMA w Warszawie oraz Muzeum Okręgowe w Suwałkach. Zweryfikowane było wiosną 1991 r. przez Małgorzatę i Macieja Karczewskich. Znajduje się na polu ornym, na gruntach PGR Jagodne Małe. Położone jest na niewielkim, łagodnym wzniesieniu między osuszonym torfowiskiem Nietlice (d. jezioro) a podmokłymi łąkami Zielonego Bagna.

Ratownicze badania wykopaliskowe w 1991 r. miały charakter sondażowy, a ich zadaniem było określenie stopnia zniszczenia cmentarzyska oraz celowości dalszych badań. Odsłonięto powierzchnię ok. 15,5 m². Zarejestrowano 27 grobów ciepłopalnych oraz obiekt oznaczony literą A, będący prawdopodobnie nowozytnym wkopem, który naruszył kilka pochówków. Spośród 27 grobów 20 jest popielnicowych, 6 jamowych, 1 nieokreślony, zniszczony w czasach nowozytnych. Podczas badań zakończono eksplorację 17 grobów, zaś 10 zabezpieczono do następnego sezonu.

Popielnice umieszczane były w jamach wypełnionych resztkami stosu bądź bezpośrednio w czystym piasku. Wśród grobów jamowych część stanowiły jamy z resztkami stosu i przepalonymi kośćmi, część natomiast skupiska kości umieszczone w czystym piasku, pierwotnie prawdopodobnie w pojemniku organicznym. Niektóre groby zostały naruszone przez wkopanie pochówków młodszych.

Materiały pozyskane w trakcie badań powierzchniowych i wykopaliskowych pozwalają określić chronologię cmentarzyska na fazy B₂/C₁-C_{1a} oraz E(?). Ze schyłku wczesnego okresu rzymskiego pochodzi brązowa szpila z dwustożkową główką z uszkiem, znaleziona na wtórnym złożu w nowozytnym obiekcie A. Na fazę C_{1a} datować można fragment zapinki trójgrzebykowej typu mazurskiego z grobu 7A. Najpóźniejsze znalezisko stanowi spiralny pierścień z rozklepanym w blaszkę środkowym zwojem, zdobiony żeberkiem (grób 1). Możemy go datować prawdopodobnie na rozwiniętą fazę okresu wędrówek ludów. Do ciekawszych zabytków odkrytych w trakcie badań należy żelazny nóż bojowy (grób 10B) o dł. 25 cm, z zadziorami na ostrzu, zdobiony liniami rytymi i stępelkami.

Materiały złożone są w Muzeum Okręgowym w Suwałkach.

Badania będą kontynuowane.

Pasieka Otfinowska, st. 1
gm. Zabno, woj. tarnowskie
AZP 100-65/25

Muzeum Okręgowe w Tarnowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szpunar. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Tarnowie. Trzeci sezon badań. Osada A₂-B₂ okresu wpływów rzymskich, kultura przeworska.

Stanowisko zostało odkryte w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP. Leży w dolinie Dunajca na niewielkim wyniesieniu pierwszej terasy nadzalewowej, na lewym brzegu rzeki. Liczne starorzecza sugerują, że w czasach prahistorycznych mógł to być prawy brzeg Dunajca.

Na powierzchni pól odkryto kilka wyraźnie rysujących się obiektów z materiałem zabytkowym. Według informacji uzyskanych od okolicznych mieszkańców na terenie stanowiska w trakcie wydobywania piasku (pod warstwą urodzajnych madów zalega piasek rzeczny) znajdowano „czarne plamy jakby po ogniskach z kawałkami garnków w środku”. Ponieważ wydobywanie piasku zagraża stanowisku, rozpoczęto badania ratownicze. W 1989 r. wytyczono wykopy sondażowe lokując je w miejscu czarnych plam po obiektach. Badania kontynuowano w 1990 i 1991 r., odkrywając 7 obiektów. Dwa z nich to ślady po chatach, pozostałe to jamy gospodarcze. Znalaziono ślady po produkcji hutniczej w postaci